

mad, og der er vi nu blevet godt hjulpet med det nye Nøglehul, som fødevarerministeren for nylig har lanceret; det hjælper os til at træffe sundere valg, når vi køber madvarer. Det er også os selv, der bestemmer, om vi vil ryge, og det er os selv, der bestemmer, om fritiden skal bruges på motion.

Det personlige ansvar og dermed den personlige motivation er meget vigtig i det sundhedsfremmende arbejde og dermed i det hele taget i folkesundhedsarbejdet. Jeg har også med tilfredshed noteret, at SF i de ledsagende bemærkninger til B 68 anerkender det personlige ansvar for folkesundheden.

Kl. 10:08

Efter disse indledende bemærkninger vil jeg nu give B 66 et par ord med på vejen.

Beslutningsforslaget pålægger regeringen med virkning fra folketingsåret 2009-10 at sikre, at der foretages sundhedskonsekvensvurderinger af regeringens lovforslag. SF foreslår med andre ord, at det skal være obligatorisk at underkaste ny lovgivning en sundhedskonsekvensvurdering. Som motivation for forslaget nævner forslagsstillerne, at løsningen på de store folkesundhedsproblemer findes i sektorerne uden for sundhedssektoren. Det er derfor også efter deres opfattelse ikke tilstrækkeligt at fokusere på sundhedslovgivningen. De nævner, at en lang række politikområder også spiller ind.

Det kan jeg ikke være uenig i. Det er da rigtigt, at sundhedsfremme og forebyggelse går på tværs af sektorer. Det kræver derfor en indsats inden for andre områder som f.eks. miljø, arbejdsmiljø, trafik, beskæftigelse, fritids- og undervisningsområdet og det sociale område, for at det hele skal lykkes. Mange kommuner har allerede indarbejdet disse vurderinger som et beslutningsredskab. Det må tages som udtryk for, at det for kommunerne er et godt redskab i prioriteringen og vurderingen af lokale initiativer og indsatser, og det er godt, for det er her, den borgernære forebyggelse finder sted.

Jeg har sympati for forslaget, men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at spørgsmålet om indførelse af en obligatorisk vurdering af sundhedskonsekvenser i lovforslag tidligere blev drøftet her i Folketinget i forbindelse med B 39 i november 2006. Her redegjorde justitsministeren for, at det allerede i dag er et krav, at der skal redegøres for lovforslags sundhedsmæssige konsekvenser, hvor dette måtte anses for at være relevant. Et obligatorisk krav må betyde, at alle lovforslag, hvor det altså også *ikke* er relevant,

skal vurderes sundhedsmæssigt, og det vil efter min opfattelse kunne stjæle ressourcerne fra det egentlige arbejde.

Til forslagsstillerne vil jeg derfor blot sige tak for forslaget og de ledsagende bemærkninger, som jeg vil lade indgå i regeringens overvejelser om den kommende handlingsplan for forebyggelse. Regeringen kan ikke støtte forslaget.

Kl. 10:11

Formanden:

Der er ønske om en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 10:11

Per Clausen (EL):

Jeg har to spørgsmål til ministeren.

Det første spørgsmål: Hvad er årsagen til, at den eneste i regeringen, der ikke vil udtale sig om, hvilke konkrete initiativer der skal tages eller ikke tages på forebyggelsesområdet, er forebyggelsesministeren? For statsministeren, skatteministeren og andre ministre har jo givet udtryk for alt det, der ikke skal gennemføres.

Det andet spørgsmål: Jeg kan ikke huske, at jeg i et lovforslag fra regeringens side nogen sinde har set, at der er redegjort for de sundhedsmæssige konsekvenser. Kunne ministeren orientere mig om, i hvor mange tilfælde i forhold til alle de mange lovforslag, der fremsættes af regeringen i dette folketingsår, der bliver gennemført en undersøgelse af de sundhedsmæssige konsekvenser?

Kl. 10:11

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:11

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

For så vidt angår det sidste, kan jeg ikke på stående fod sige noget om, i præcis hvor mange tilfælde det har fundet sted, så det vil jeg sørge for tilgår hr. Per Clausen i en skriftlig besvarelse.

Med hensyn til det om ikke at udtale sig vil jeg sige, at det helt generelt er regeringens politik, at vi afventer en udtalelse. Det er korrekt, at der er nogle, der ved forskellige lejligheder har sagt dette og hint om forskellige ting, når det er indgået i den almindelige debat, men helt generelt med hensyn til det, som regeringen vil melde ud som sin politik, har vi sagt, at vi venter, til Forebyggelseskommissionen har talt. Ellers får vi simpelt hen for fragmentarisk et billede, og ellers kommer tingene ikke til at få nogen indre sammenhæng, for det er jo altså mange forskellige områder, der skal sættes ind på.